

Redacția și Administrația:

Strada Timisorii Nr. 7

TELEFON

interurban, local și comitatens

Nr. 20.

Adresa telegrafică:

„DRAPELUL“ Lugoj.

Manuscrise nu se înapoiază

Serisori nefrancate se refuză.

Proprietar-editor: Dr. Valeriu Branisce.

ORGAN NAȚIONAL-POLITIC.

Redactor responsabil: Dr. Corneliu Jurca.

DRAPELUL

APARE:

MARTI, JOI și SÂMBATĂ.

Prețul de abonament:

Pentru Monarchie: pe 1 lună 1 cor.
pe 3 luni 3 cor., pe 6 luni 6 cor., pe
anul întreg 12 cor.; pentru România
și statele uniunii postale: 20 franci
pe an.

INSERTIUNILE

se acordază conform tarifului.

Un număr singuratic 10 bani.

Lugoj, 25 Ianuarie (7 Febr.) 1905.

Pe lângă multele experiențe triste și măhnitoare, ce ni le-a oferit campania electorală a activiștilor noștri, găsim și momente într-adevăr insuflețitoare, cari trebuie să fie apreciate în plină măsură.

Noi ne-am impus — din motive foarte ponderoase — o rezervă expectantă față de întreaga mișcare activistă și n'avem cuvânt a părăsi deocamdată această atitudine a noastră, ceea ce nu ne împiedică însă a aprecia după adevăratul lor merit acele momente într-adevăr insuflețitoare, cari trebuie să pună în vibrație fiecare suflet românesc simțitor.

El vorba despre ordinea, disciplina și entuziasmul, cu care s'au grupat în unele cercuri alegătorii români în jurul candidatului român, care s'a prezentat în mijlocul lor cu program național.

La Baia-de-Criș, Borșineu, Sasca montană și Șiria au reușit candidații români cu majoritate impozantă, fapt demn de remarcat, după ce în toate aceste cercuri au căzut pe timpul activității parlamentare (la 1887) candidații naționali, așa că decretarea pasivității generale, pentru toate cercurile electorale locuite de Români, a urmat tocmai în urma acestui fapt. Se știe doar, că la 1887 a mai reușit deputat național numai fericitul general Traian Doda la Caransebeș și, după renunțarea acestuia, venerabilul protopresbiter dela Orșova Mihail Popovici, cu care apoi s'a încheiat seria deputaților

FOIȚA „DRAPELULUI“.

Ornamentică națională.

— Album artistic reprezentând 284 broderii și țesături după originale țărănești, întocmit din încredințarea comitetului «Reuniunii agricole române» în Sibiu, de Dim. Comșa. —

Dare de seamă de Poganello.

Foiță originală a «Drapelului».

I.

Suntem popor sărac, dar — vorba lui Eminescu despre Mureșianu — suntem bogați în sărăcia noastră. Suntem popor sărac, dar nu pentru că n'am fi avut capacitatea a ne îmbogăți, ci pentru că am trăit veacuri îndelungate viață de sclav pe pământul din care am resărit și de care suntem legați cu toate fibrele sufletului nostru.

Brațul nostru a apărut siguranța altora, sudoarea noastră a mărit bunăstarea altora, sângele nostru s'a vărsat în sec și eroismul nostru a îmbogățit paginile de glorie ale unei istorii, care nu vrea să ne recunoască îndreptățirea ființei noastre la viața proprie. Amăritele oase de sclav au sălășluit sufletul trudit al poporului, suflet, a cărui înaltă capa-

naționali români pentru dieta din Budapesta.

Nu voim să judecăm prea optimistic rezultatul acestor alegeri, precum și al balotagiilor dela Chișineu și Cehul-Silvaniei, unde de asemenea s'a purtat foarte brav majoritatea alegătorilor români. Dar dacă nici nu judecăm prea optimistic aceste rezultate, totuși trebuie să le considerăm ca semne bune, cari ne probează, că grozava presiune a sistemului electoral terorist tot nu ne-a putut sparge șirele poporului și demoraliza conștiința națională a alegătorilor noștri.

Cazul dela Dobra trebuie să ne servească la toți — activiști și pasiviști de-a valma — ca un memento, ca să nu judecăm prea optimistic rezultatul unei alegeri. Tot așa ne pot pune pe gânduri cazurile dela Pecica și Nădlac. Dar nu despre aceste voim să vorbim acum, veni-va vremea când va trebui să analizăm de tot obiectiv și experiențele din aceste cercuri, unde acum pentru a doua oară s'a făcut încercare de luptă electorală sub «era nouă».

Alte trei alegeri ne îndeamnă să scriem aceste șire, anume alegerile dela Orăștie, Christian și Sebeșul săsesc, cari înseamnă cuceriri neîndoelnice față de trecut și cari sunt cea mai viie probă, că acolo, unde sunt oamenii la locul lor, nu a trecut «era pasivității» ca timp pierdut. Din contra în decursul pasivității s'au întărit șirele naționale, încât au dat probe mărețe despre puterea și nizuința serioasă a poporului român de a se valida politicește ca citate de avânt a fost ținută în cea mai neagră robie a lipsei de lumină și libertate.

De câte-ori străbat cu gându-mi întunerecul plumburiu al îndelungatei veacuri de patimi, cari despart de epoca recentă și actuală a renașterii momentele senine ale zămislirii noastre ca popor pe aceste văi și plaiuri, de atâte-ori admir cu sacră profuziune ne mai pomenita putere de viață a poporului, cu care a eșit biruitor din toată restrîștea vremilor.

N'avem monumente de artă — în accepția apuseană — căci poporul înfiripat pe aceste plaiuri și văi din rămășițele mândrilor coloni ai aștilei romane, contopite cu restul populației autohtone, stinse de cutropirea romană, n'a avut răgazul de a cultiva arte și înaltă monumente superbe. În luptă pauzează muzele și istoria poporului aici zămislit este un nesfârșit lanț de lupte pe moarte și viață. Nici palma de loc, pe care își odihniă muncitele oase, nu mai eră a bietului român necăjit, dripit mai întâiu prin nenumărate invaziuni de popoare lăhnite după grăsimia acestui pământ și bogăția comorilor ce ascunde, ear mai târziu numai «tolerat» prin «legi», al căror ascuțit declarat eră exterminarea poporului în leagănul, din care s'a născut.

Zadarnic privește însă Apusul bogat în monumente de artă cu dispreț și îngâmfare la noi sermanii, cari nu

factor impozant. Ar fi o amăgire a crede că rezultatele aceste — ajungerea Românilor din minoritate la majoritate conștientă — sunt a se atribui agitațiunii electorale de vre-o câteva săptămâni.

Aceste trei cercuri au fost mai înainte considerate ca cercuri străi e. unde — sub actuala lege electorală — nu putea fi vorba de candidați naționali români și în aceste trei cercuri s'au purtat atât de brav alegătorii români, încât merită pe deplin admirația tuturor Românilor, cari privesc nepreocupat lucrurile ce se desfășură înaintea ochilor lor.

Dar în deosebi cercul Sebeșului-săsesc merită toată atențiunea. N'are a face că dl Dr. L. Leményi a rămas în minoritate de 27 voturi față de ministrul Hieronymi. Rostul campaniei electorale — după cum o și spune unul din concluzele conferinței activiste dela Sibiu — nici nu e la adecă-te a trimite deputați la Budapesta, cât mai ales de a organiza și disciplină politicește poporul român.

Nu discutăm acum chestia aceasta, deși recunoaștem fără sfială, că acesta este punctul în care mai ușor ne putem înțelege cu aderenții sinceri și devotați ai mișcării activiste. E doar evident, că — cel puțin în teorie — o campanie activă este mai aptă a organiza și disciplină masele, decât starea în pasivitate. Numai că experiențele din trecut ne-au făcut cam sceptici în privința aceasta, încât ne-am temut precum ne temem și astăzi, că în urma ne mai pomenitei presiuni oficiale va duce campania electorală activistă la o demoralizare mai

avem nimic decât necăjita viață în oase, căci meritul nostru este dacă Apusul se poate astăzi mândri cu monumente vechi și prețioase. Cu trupurile noastre am pus piedecă și zăgaz valurilor păgâne, cari cutropiau totul, și dacă Apusul a fost scutit de aceste valori nimicitoare... al nostru este meritul. Răgazul lor de a cultiva arte și îngrămădi bogății, l-au rescumpărat părinții noștri cu sângele lor.

Și nu știu care este merit mai mare. Avut-a și Babilonul și Siria și Egiptul artă înfloritoare, dar a perit și rămășițele se desgroapă astăzi după două mii de ani ca minuni, căci n'a fost cine să le apere. Și nu știu dacă rămâne din toată arta Apusului atâtea, ca să aibă generații târzii ce desgroapă, dacă popoarele dela gura Dunării nu se ridicau, cu sacrificarea existenței lor, întru apărarea civilizațiunii creștine față de uraganul păgân.

În lupta aceasta de apărare s'a încheat politicește poporul român, căștigându-și nu numai titlu neperitor de recunoștință, ci și dreptul de a fi considerat ca element de ordine și civilizațiune la poarta Orientului. Din acest botez de foc și sânge rezultă sfințenia aspirațiunilor de viață mai înaltă politică și națională a poporului, căruia cu drept îi revine măgulitorul atribut «Sentinela civilizațiunii». Și am firmă convingere, că viitorul glorios al poporului va justifica pe deplin îndreptățirea acestei atribuțiuni.

mare, decât poate produce starea în pasivitate, care ofere poporului cel puțin posibilitatea a se întări pe alte terene, fără de a speli sub greutatea consecvențelor nefirești, dar grave ale campaniei electorale specifice din Ungaria.

Să revenim însă la cazul dela Sebeșul-săsesc. Că Românii au rămas în minoritate n'are să ne mire, căci numărul alegătorilor români este mai mic decât al celor neromâni. Alegători români sunt: 534 și neromâni (aproape tot Sași): 547, va să zică sunt cu 13 mai puțini alegători români decât străini.

Faptul important este însă, că din cei 534 alegători români au venit 495 la alegere (număr relativ foarte mare) și din aceștia numai 28 (notari comunali, traficanti, etc.) nu au cutezat să voteze cu candidatul național, dar n'au votat nici cu candidatul străin, așa că 467 alegători români au votat cu Dr. Leményi și nici unul cu Hieronymi.

Că Sașii au combătut vehement pe candidatul român nu ne pune în mirare. Eră doar vorba că al cui are să rămână pe viitor acest cerc, al Sașilor sau al Românilor! Și instinctul de conservare a dictat Sașilor să se ferească de Români, cari stau să-i majorizeze. Rușinea Sașilor nu este că au combătut pe candidatul român, ci că — în loc să-și pună candidat propriu național — au sprijinit pe Hieronymi, care este deopotrivă dușman Românilor ca și Sașilor.

Adevărat că presiunea a fost din cale afară mare. Eră vorba să scoată cu ori-ce preț deputat pe

N'avem monumente de artă, în accepția Apusului, și totuși avem arte, cari dau dovadă eclatantă despre geniul artistic al poporului nostru, care a găsit cale și mod să se afirme chiar și în veacurile de grea cumpănă a luptelor și suferințelor fără de sfârșit.

Avem în poporul nostru un tezaur încă neridicat de produse artistice. Afară de poezia populară și peste tot literatura poporană, care și-a făcut deja calea spre lumină, afară de bogăția muzicii și choreografiei naționale, avem monumente neprețuite de artă textilă, chemică și de sculptură în lemn. Tot atâtea sinteze ale gustului specific național, ca rezultată a unei îndelungate desvoltări istorice.

Poezia populară a fost scoasă la lumină prin V. Alecsandri, literatura poporană prin Ispirescu, Creangă și alții, muzica poporală încă începe să-și facă calea, deși deocamdată numai cu pași timizi, dansurile naționale sunt prea puțin luate în seamă, iar celelalte arte poporane dorm încă ascunse ca comori neridicate.

De vorbit se vorbește mult și despre ună și despre alta, dar se vorbește ca și despre minele de aur din Carpații sudici, pe cari încă nime nu le-a exploatat.

Prima operă monumentală din domeniul cusăturilor și țesăturilor naționale ne-o dă, din încredințarea co-

ministrul Hieronymi, care căzuse deja în două cercuri, și comitele suprem al Sibiului Thalmann, care este și comite al Sașilor și care este acasă toamă în acest cerc, s'a făcut luntre și punte ca să scoată deputat pe neferul de Hieronymi. Dl Thalmann și-a transpus pe timpul campaniei electorale sediul dela Sibiu la Sebeșul săsesc și cu ce mijloace a lucrat ne putem ușor imagina.

Cu atât mai strălucită este învingerea morală a Românilor. Și pentru referințele noastre bănațene este bine să subliniăm, că nici un primar și notar comunal român *nu a votat cu Hieronymi*. Unii s'au abținut dela votare, alții mai cu inimă au votat pentru candidatul național.

Acesta este un fapt, care merită să fie relevat și să fie cunoscut în toate părțile locuite de Români.

Așa luptă electorală mai înțelegem!

Nu «activism» cu ori-ce preț, dar dacă se face, apoi numai *sub steag curat național!*

Kossuth la Regele. Se vorbește deja ca despre lucru cert, că Francisc Kossuth va fi chemat la Regele, ca să se pronunțe asupra situației. Din ziarul kossuthist «E-s» reese, că contele Andrassy a făcut deja în audiența de Vineri amintire Maj. Sale de eventualitatea invitării lui Francisc Kossuth la ancheta, ce va trebui să urmeze după ce-și va prezenta contele Andrassy raportul despre demersurile sale pe lângă diferitele partide dietale. Lumea ar fi crezut, că piedeca principală va împinca-o invitarea lui Kossuth la cercurile vieneze, când colo ce să vezi?! Diferențele mai mari s'au ivit în sinul kossuthiștilor, unde se discută acum agitat chestiunea: Să meargă ori să nu meargă Kossuth în audiență, după ce kossuthiștii au demonstrat până acum regulat prin absența lor la actualul cetirii Mesagiului prin Rege! O simplă invitare să fie suficientă pentru a arunca în vânt toate tradițiile partidului?! Părerea generală este, că Kossuth trebuie să meargă înaintea Maj. Sale, dacă primește invitare. Aceasta o reclamă bunacuvinița, care nu poate fi nesocotită în politică. Dar se ivește altă greutate. Ancheta va avea loc

mitetului «Reuniunii române agricole în Sibiu», harnicul president al acesteia, dl Dimitrie Comșa în «Albumul artistic», ce l-a primit poporul român ca cel mai frumos cadou de sărbători. Numai cine percurge acest album, care conține 284 broderii și țesături originale românești litografiate în color, poate să-și facă o idee cât de bogați suntem în sărăcia noastră.

«Albumul artistic» l-am descris deja într'un comunicat al ziarului nostru (vezi «Drapelul» Nr. 5) și e greu să-l descrii mai deaproape. Un lucru atât de minunat trebuie văzut cu ochii proprii. Nici o descriere nu poate produce nici măcar o idee aproximativă despre această operă. Dl Comșa a avut însă ideea fericită a tipări și un prospect cu unele specimen colorate, care se trimit gratuit celor ce doresc să-l aibă. Avis celor, cari se interesează.

Opera aceasta va face epocă în istoria artelor la noi. Merită deci în plină măsură, ca toate cercurile noastre să-i dea atențiune convenită.

Deși conține numai un număr foarte restrins de modele, căci ce va să zică 284 broderii și țesături față de imensitatea producțiunii naționale pe acest teren, totuși opera aceasta epocă va da în mod necesar o direcție definitivă desvoltării gustului național la noi și totodată ne va face cunoscuți lumii mari, care până

la Viena și kossuthiștii au protestat consecvent contra desbaterii afacerilor maghiare în Hof-Burg-ul din Viena. Ei bine, mergeva Kossuth la Viena, dacă va fi invitat?! Aceasta e chestiunea, care preocupă de prezent din cale afară pe kossuthiști. O parte este hotărât de părere, că Kossuth n'are ca căută la Viena. Vină Regele la Budapesta și asculte în rezidența sa ungărilor pe sfetnicii sei maghiari. Vedem însă, că «E-s» militează acum cu toată stăruința, ca Kossuth — luând în considerare bătrânețele Regelui, care suspoartă greu voiagiul de iarnă — să primească invitarea de a merge la Viena. Chestiunea nu este încă rezolvată și depinde în primul rând dela împrejurarea de va fi sau nu invitat Kossuth la Regele. O quae mutatio rerum!

Grecii contra bisericii aromâne. Metropolitul grec din Monastir a telegrafat Patriarhatului ecumenic din Constantinopol, că el (Metropolitul) nu recunoaște noua capelă aromână din Monastir ca biserică ortodoxă și că a excomunicat pe preotul aromân Teodor și pe aderenții lui. Sinodul patriarhatului ecumenic, care în ședința sa din 2 Februarie a aflat aceste dispozițiuni de prea riguroase, a pretins dela metropolitul deslușiri în privința acestor măsuri arbitrare. Totodată sinodul a decis să pretindă dela toți episcopii macedoneni date statistice despre comunitățile bisericești aromâne, pentru a putea lua dispozițiuni generale contra mișcării bisericești aromâne.

Situația.

Vineri seara s'a înapoiat contele Iuliu Andrassy dela Viena, deodată cu contele St. Tisza, și de atunci încocoace continuă — conform însărcinării primite dela Maj. Sa — să se pună în ațingere cu diferitele partide pentru a putea pe deplin orientat face Maj. Sale raport despre situație. Dela acest raport depinde del va încredința Maj. Sa pe Andrassy cu formarea cabinetului sau va mai ascultă și părerile altor bărbați de stat despre situație.

Deja Sâmbătă și-a început Andrassy colinda pe la partide. Bine înțeles, întâiu a bătut la ușa d-lui . . . Fr. Kossuth, stăpânul situației. Ce vor fi isprăvit cei doi în «camera caritatis» nu se știe, dar presemnele arată, că calea lui Andrassy nu este presărată cu flori.

Contele Tisza încă tot persistă pe lângă punctul seu de vedere, că

acum nici idee n'a avut de bogățiile și minunățiile datorite acului și răsboiului femeii române.

Și Alecsandri a scos la iveală numai o parte a muzei populare moldovene și din aceasta s'a format baza, pe care s'a întemeiat literatura națională a Românilor. Au venit mulți după Alecsandri cu colecții mai bogate și mai complete, nici unul nu s'a mai putut însă ridică la înălțimile lui Alecsandri și nici unul nu are acea importanță pentru înviera literaturii naționale românești, care revine lui Alecsandri.

Același caz îl avem la Albumul artistic. Vor veni încă mulți după dl Comșa — și bine ar fi să vină cât de mulți —, vor face lucrul lor poate mai cu sistem și cu aparat poate mai perfecționat, meritul dlui Comșa rămâne însă neperitor, căci dela opera aceasta vom trebui inomis să datăm renașterea gustului național pe terenul cusăturilor, broderiilor și țesăturilor românești.

Faptul acesta este atât de important, încât voi încercă să-i dedic un articol separat, ca și din partea presei să fie în măsură corespunzătoare apreciat acest fapt epocal în puterea civântului.

Și așa vea o deosebită mângăere sufletească, dacă așa vede, că vorbele mele nu răsună în pustiu, ci trezesc interesul publicului mare pentru o cauză mare și dreaptă.

Andrassy are să formeze cabinetul și majoritatea dietală din sinul coalițiunii opoziționale, care a trântit pe Tisza la alegeri.

Și părerea aceasta pare a fi dominantă și în sinul partidului kossuthist, ale cărui organe de publicitate reclamă acum mai multe portfolii ministeriale pe seama kossuthiștilor «învigători».

Tisza este și de părerea, că el cu partizanii sei să treacă în opoziție față de eventualul cabinet Andrassy, dar întâmpină mari greutăți la tabăra de mamoluci, care în urma urmelor nu s'a «ales» ca «tiszaistă», ci ca «gubernamentală», fără privire la cine deține frâiele guvernului în mână, și prin urmare este tot așa gata a sprijini un cabinet Kossuth, cum a sprijinit până acum cabinetul Tisza. Astfel are Tisza prospecte de a trece în opoziție numai cu o mână de oameni, dacă va fi lucru serios această trecere. De altfel în unele cercuri guvernamentale se lansează zvonul, că tot Tisza va fi omul viitorului.

Cercurile vieneze încă s'au recules după prima consternare și nu mai judecă așa tragic situația. Cea mai mare vină ce o bagă lui Tisza este, că a procedat prea cavalereste la alegeri. În fine un păcat, care se poate «îndrepta» la o eventuală alegere nouă.

La tot cazul se află de prezent contele Andrassy în cea mai critică situațiune, căci are să suspoarte consecvențele agitațiunii, în a cărei frunte s'a pus în campania electorală. A formă un cabinet fără aprobarea kossuthiștilor e lucru greu de gândit, iar a susține transacția dela 1867 cu ajutorul kossuthiștilor este și mai greu de făcut.

În sinul kossuthiștilor însă se ivește mai multe subcurențe. Însuși Kossuth pare a fi mai conciliabil, pe când grosul partidului se teme de o eventuală tragere pe sfoară, care poate deveni fatală pentru situația acestui partid. Cu toate aceste nu pare exchisă eruperea unei crize și în partidul kossuthist.

Partidul poporal observă o atitudine de tot ostilă partidului de până acum dela putere și așteaptă rezolvarea situației dela falimentul complet al așa zisului «partid liberal».

Bánffy pare a trage nădejde de a ajunge la putere, aceasta denotă faptul că e gata a eși din coaliția opozițională și a-și croi însuși calea ce crede de bine a percurge.

Adevărat că are astăzi puțini adepți, dar acolo e «inventariul» guvernamental și dacă se va apuca el să facă alegeri, apoi de sigur nu-i mai poate nimănui reproșă, că a procedat prea cavalereste.

Situația deci în loc să se descurce, se încercă deocamdată tot mai rău.

Di Alex. de Mocsonyi despre „Albumul artistic“.

Presidiul Reuniunii române agricole a comitatului Sibiu ne trimite spre publicare următorul comunicat:

Ilustrul naționalist și mecenat român, dl Alex. Mocsonyi, a ținut să adreseze dlui D. Comșa scrisoarea ce urmează:

Stimate dl profesor!

Numai astăzi aflu timp să-ți spun, cât de plăcut am fost surprins prin cadoul de Crăciun ce mi-ai făcut comitetul Reuniunii agricole române din Sibiu prin trimiterea unui exemplar de onoare al «albumului artistic». Sunt încântat de minunățiile senzului estetic și artistic al țărâncii române. Gustul mui fin și mai distins abia se va găsi la vre-un alt popor.

Felicit Reuniunea la această lucrare, iar pe dta, dl profesor, la executarea acestei lucrări, care este o adevărată piesă de cabinet și prin care Vați câștigat un merit național neperitor.

Ar fi de dorit, ca ornamentica casnică a poporului român să fie cunoscută și străinilor. De aceea Te rog să binevoești a trimite pe speșele mele, dar în numele Reuniunii, al că-

rui president binemeritat ești dta, câte un exemplar din «Albumul artistic» la vre-un muzeu din Budapesta, Viena, Berlin, Paris și Roma, iar mie aci la Birchiș încă 5 exemplare.

Rugându-Te să fii interpretul mulțămitei mele călduroase pentru atențiunea, deosebit de amabilă, cu care a binevoit a mă onora comitetul Reuniunii, sunt al Dtale sincer stimător

Alex. Mocsonyi.

Această scrisoare, așa credem, nu are trebuință de comentariu.

Rămâne să amintim, că dintre prelații noștri au comandat din «albumul artistic» anume I. P. S. Lor metropolitul Dr. Mihalyi 3 și metropolitul Meșianu 2 exemplare.

De asemenea au comandat câte 2 exemplare și anume: institutiile noastre «Victoria» (Arad) și «Casa de păstrare» în Săliște, cum și dnii avocați: N. Garoiu (Zernești) și A. Cosma (Șimleu).

„Albumul artistic“, reamintim, se vinde cu 56 coroane și se poate comanda dela comitetul «Reuniunii agricole române» în Sibiu — Nagyszeben.

Evenimentele din Rusia.

În Rusia s'au mai potolit spiritele. În Petersburg și Moscva muncitorii au părăsit greva. Chiar și în Varșovia, teatrul luptelor celor mai sângeroase, s'a făcut liniște. Numai în unele orașe s'au întâmplat turburări și a curs sânge de cetățean. Greva se extinde tot mai tare în orașele din provincie.

Știrile mai noi din Rusia sunt următoarele:

În locul lui Swiatopolk-Mirsky a fost numit ministru de interne Buligin.

Preotul Gapon, conducătorul revoltei de muncitori, a fost prins la Petersburg și escortat în fortăreața Wiborg, după ce i-au tăiat părul lung, semnul dignității de preot.

În Lodz (Polonia rusească) soldații au dat în 3 Februarie o salvă asupra muncitorilor greviști: 16 oameni au fost uciși, 48 răniți.

În 4 Februarie a avut loc în cimiter o nouă ciocnire între muncitori și armată. Doi oameni au fost uciși, cincisprezece răniți.

În orașul Kielce studenții gimnaziști au pretins ca instrucția să se facă numai în limba polonă, profesorii să fie numai poloni. Studenții nu mai voesc să meargă la școală. În oraș e mare neliniște. Magazinele sunt închise.

Universitatea din Moscva a fost închisă în mod oficial până la toamnă.

În Varșovia au fost arestați 2000 muncitori. Școlile rămân mult timp închise.

În orașele Sosnowice 40.000 muncitori sunt în grevă. Grevă mai este în Libau, în Batum, în Minsk, și în alte orașe.

Răsboiul ruso-iaponez.

În luptele din 25—29 Ianuarie Iaponezii au pierdut — precum anunță mareșalul Oyama — 7000 soldați, morți și răniți; Rușii au pierdut cel puțin 10000 soldați. Prisonieri ruși spun, că 4 regimente ruse de infanterie au fost aproape nimicite și multe companii au fost reduse la 20—30 soldați.

Infrângerea Rușilor la Sandepu e perfectă. Perderile Rușilor sunt puțin de ultimul soldat. Comandantul armatei a doua rusești, generalul Grippenbergh, care a comandat trupele ruse pe timpul luptelor nefericite din 25—29 Ianuarie, s'a retras și a predat comanda generalului Mylow.

În una din luptele dela Sandepu regimentul rusec al 4-lea a fost nimic aproape până la ultimul soldat.

Foarte vehementă a fost lupta la Heikontai în 29 Ianuarie. În această luptă a luat parte 100.000 oameni. Perderile Rușilor au fost de 4000, ale Iaponezilor numai de 200 oameni. Remarcabil este, că în această luptă Rușii erau în preponderanță numerică și totuși Iaponezii au învins și au ocupat

în 29 Ianuarie, la orele 6½ dimineața, pozițiunea Heikontai. Luptele s'au dat mai ales noaptea.

În noaptea spre 1 Februarie o nouă luptă sângeroasă s'a dat în jurul satului Tsantanhenan. Iaponezii au ocupat acest sat. Rușii au fost bătuti. Perderile Rușilor sunt peste 100 oameni.

In spitalele armatei generalului iaponez Oku au fost internați din 6 Mai până în 1 Dec. 1904 24.652 pacienți; din aceștia, 40 au murit, 193 s'au bolnavit de tifus, 342 de disenterie și 5070 de beriberi. Din armata lui Oku au căzut în luptă începând din 6 Mai până în 19 Dec. 210 ofițeri și 4917 soldați; răniți au fost 743 ofițeri și 20.337 soldați.

Informațiuni.

Societatea pentru crearea unui fond de teatru român. Cetim în «Familia»: Având mai multe obiecte importante de discutat, comitetul «Societății pentru crearea unui fond de teatru român» va ține la 13 Februarie n. ședință plenară la Brașov. La ordinea zilei va fi: 1. Cererea comitetului Asociațiunii privitoare la ridicarea scenei în Muzeul național din Sibiu. 2. Chestiunea premierii pieselor intrate la concurs. 3. Proiectul de regulament cerut de adunarea generală. 4. Crearea bursei pentru un actor comic. 5. Publicarea unui nou concurs pentru premiere de piese teatrale. 6. Propunerile dlui Dr. George Dobrin din raportul din 18 August a. tr. 7. Raportul dlui Aug. Bena în afacerea fonografului și 8. Alte afaceri ce se vor mai prezenta.

† Vasile Petri, profesor pensionat în Năsăud și scriitor de mare valoare pe terenul pedagogiei, a încetat din viață la Năsăud în 1 Februarie n. în etate de 72 ani. Bărbat energic și neobosit, pedagog distins și bun român: oată frumoasele însușiri, cari îi vor face numele nemuritor. În mormântarea a avut loc la 2 Februarie n. în cimitierul rom. gr. cat. din Năsăud. V. Petri s'a născut la Mocod în anul 1833. Studiile pedagogice și le-a făcut în Praga; a fost apoi învățător la școala capitală din Năsăud până la 1860, ear de atunci până la 1869 profesor la preparandia din Năsăud, apoi la cea de stat din Deva și inspector al școalelor române din acel ținut, ear în anii 1871—75 director al școlii grănițerești din Orlat. A scris numeroase opuri didactice și a redactat patru ani revistele pedagogice «Școala română» și «Școala practică», pe atunci cele mai bune foi pedagogice dela noi! Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

† Dr. Felix, profesor la universitatea din București, membru al Academiei române, fost timp de 25 ani medic-șef al Bucureștilor, etc. etc., a trecut la cele eterne în etate de 73 ani. El a fost unul din primii igienisti români și prin opurile sale și-a câștigat renume și în străinătate. În ziua înmormântării — în semn de doliu — nu s'a ținut prelegeri la facultatea de medicină din București.

«Istoria lui Stefan cel Mare» de confiscat. La propunerea procurorului din Brașov de a se anihila pe calea justiției «Istoria lui Stefan cel Mare» de N. Iorga, tribunalul din Brașov a citat pe ziua de 3 Februarie 20 domni români ardeleni, despre cari credea resp. știă procurorul, că au exemplare din «Istoria lui Stefan cel Mare» atât de periculoasă în ochii șovinistilor noștri. S'a prezentat numai dl I. Ciurcu, librar în Brașov. Notarul de tribunal Bardocz Arpad a cetit pasagele incriminate, cari după părerea procurorului șovinist «agită poporul român contra Maghiarilor». Tribunalul, la propunerea procurorului E. Knörr, a decis confiscarea și nimicirea tuturor exemplarelor, ce se vor mai găsi undeva pe teritoriul Ungariei. Autorul, fiind supus străin, n'a putut fi tras în judecată.

Dl Emil Sabo, profesor la gimnaziul din Blaj, a fost promovat Sâmbătă la universitatea din Cluj doctor în filozofie «summa cum laude».

Căsătoria ministrului Lukács. Ministrul maghiar de finanțe Ladislau Lukács, care — precum am anunțat — s'a divorțat de prima sa soție, s'a cununat Sâmbătă cu văduva ovreică Herz Zsigmondné nasc. Freyenhof Róza. Decedatul Herz Zsigmond fusese directorul unei societăți de mine. Cununia s'a făcut la casa miresei în mod de tot simplu. Mireasa e de 28 ani și are 2 copii dela bărbatul prim, un băiat de 12 ani și o fată de 10 ani. Ministrul Lukács s'a mutat dejă în locuința nevestei sale.

Maxim Gorki nu-i liber. Știrea despre eliberarea lui Maxim Gorki din temniță — știre răspândită în toată lumea — e falsă. Maxim Gorki e încă tot în temniță. Au fost de drept eliberați 3 scriitori ruși renumiți: Karejew, Hessen și Miskotin, dar Maxim Gorki nu. Guvernul orașului Petersburg, generalul Trepow, întrebând fiind de corespondentul ziarului «Petit Parisien» asupra lui Gorki, a răspuns că despre soarta lui Maxim Gorki nu s'a hotărât nimic până acum.

Înmulțirea flotei austro-ungare. Guvernul marinei austro-ungare a comandat la «Stabilimento tecnico» din Triest 5 distrugătoare de torpile și 13 torpiloare. Aceste năi trebuie să fie construite gata în curs de un an. Toate vor costa cam 15 milioane coroane.

Avere nouă românească în Timișara. Din Timișoara ni-se scrie, că tinărul institut de credit și economii „Păstorul” a cumpărat cu drept de proprietate casa, în careși are biroul seu, cu 42.800 cor. Această avere este prima și, până azi, unica românească situată în piața suburbiului «Fabric» al Timișorii.

Comite suprem demisionat. Comitele suprem al Aradului Urban Ivan și-a dat demisiunea. Premierul Tisza l-a rugat să-și retragă demisiunea, dar comitele suprem a rămas neclintit pe lângă demisiune. Deodată cu Urban, au demisionat încă 19 comiți supremi.

Atentat contra regelui Spaniei. Contra familiei regale din Spania s'a plănit atentat pentru omorirea regelui Alfonso. Odată, când familia regală eră la prânz, a eșit din cuptor fum mult, așa, că familia regală eră să se inee de fum. S'a constatat, că fumul conținea gazuri veninoase. Un inginer a fost arestat.

Cinci sate românești. La frontiera dintre România și Bulgaria, între punctele Manglaia și Haranchivi, s'au înființat 5 sate noi de veterani români. Două din aceste sate au fost botezate cu numele «Coroana de oțel» și «Principele Nicolae».

Anchetă. În chestiunea dezinficiării văiei Moravița a avut loc Sâmbăta trecută (28 Ianuarie n.) ancheta la Ocna-de-fer, la fața locului. Au luat parte: vicecomitele Carol Fialka, Ioan Milutinovics, protonotar onorar, Fischer inginer de stat, Carol Eberhard inspector central. Iuliu Huszarek primpretore, Geza Bene inginer de mine, Coriolan Brediceanu advocat, Stefan Falböck notar cercual și antistia comunală din Bocșa-română.

Societatea de lectură «Ioan Popasu» a tinerimei studioase dela institutul teologic-pedagogic diecezan din Caransebeș arangează Duminecă la 30 Ianuarie (12 Febr.) 1905 ședință publică în sala mare a otelului «Pomul verde». Programul este următorul: 1. «Psalmul XXI» de I. Vorobchievici, executat de corul societății. 2. «Jertfele împăcării», poezie de G. Coșbuc, predată de Petru Olde cl. c. II. 3. «Cari sunt cauzele, că atât de puțini oameni sunt fericiți și pe ce cale vom dobândi fericirea», dizertațiune de Ioan Surlașiu cl. c. III. 4. a) «Duce-m'ăș», b) «Dulce cântec de durere», melodii populare, arangeate de A. Sequens, exec. de corul societății. 5. «Papricașu nașului», poezie de V. Vlad-Delamarina, predată de George Săcoșan ped. c. III. 6. «Nebunul», poezie de G. Coșbuc, predată de Pantelemon Ardelean cl. c. I. 7. «Ceasul rău», de I. Vorobchievici, executat de corul societății. Urmează dans. Începutul la orele 8 seara. Prețul de intrare de persoană 1 cor. 20 bani, de familie 3 cor. În pauză se va jucă «Călușorul». Oferte generoase în favorul

fondului pentru ajutorarea elevilor bolnavi se primesc cu mulțămintă.

Jertfa a cruzimei. Băiatul de 14 ani Toma Meszmann eră ucenic (șagărt) la tinicherul Anton Pasch din Ciacova. În una din nopțile apropiate măestrul veni acasă din Timișoara, unde se dusesse pentru afaceri. Băiatul durmiă adânc și Pasch trebui mult să bată la ușe, până se deșteptă băiatul și deschise ușa. În mânia sa, că prea mult a trebuit să stea afară în frig, Pasch aruncă băiatul afară — băiatul eră numai în cămașe —, zicând: «Acum stai și tu atâta în frig, cât am stat eu». Băiatul așteptă câțva timp la ușe, sperând că stăpănu-seu îl va lăsa iarăși în casă, dar văzând că stăpănul nici grije n'are să'l lase înăuntru, se duse în cămara de lemne să se adăpostească contra frigului. A doua zi băiatul eră un cadavru înghețat. Contra stăpănului crudel s'a pornit cercetare.

Emigrarea la America... redusă. La congresul Statelor-Unite a fost prezentat un proiect de lege, în senzul căruia să nu fie primiți în America decât cel mult 80.000 emigranți din fiecare țeară străină. Sunt semne, că proiectul va fi primit.

Luptă sângeroasă între Bulgari și Sârbi. O bandă de Bulgari a atacat la 31 Ianuarie o trupă sârbească, care sta sub comanda «voevodului» Kroto. Lupta a fost violentă. 5 Bulgari au căzut morți. Aceiași bandă se luă apoi la luptă cu o ceată de Ascari: 60 Bulgari și 50 Ascari au fost uciși. Comandatul Bulgarilor Hopes încă a căzut mort. Toate aceste s'au întâmplat în Peninsula balcanică, aproape de localitatea Skopits.

Cel mai mare diamant, aflat de curând aproape de Pretoria în țeara veștiilor buri subjugate, prețuește 50 milioane lire sterlinge (120 milioane coroane). Englezii au de gând să colecteze 50 milioane lire sterlinge și apoi să cumpere diamantul și să-l dăruiască regelui Eduard.

Bărbat insurat de 33 ori. În Chicago a fost prins un mare înșelător și ucigaș Ioan Hoch, despre care s'a dovedit, că a fost insurat de 33 ori în viața sa. La acest individ insurătoarea eră isvor de câștig. El se insură mai ales cu fete sau văduve bogate, ca să pună mâna pe averea lor. La câțva timp după cununie Hoch își ucidea nevasta, pentru a se însură cu alta. Există bănuiala, că Hoch și-a ucis cel puțin 14 neveste. În corpul ultimei sale neveste decedate s'a aflat arsenic așa de mult, încât ai fi putut omori cu el mai mulți oameni.

VARIETĂȚI.

Femei zidite. Pe când se află pe câmpul de războiu Nemirovici Dantșenko, cunoscutul corespondent de ziare rus, a constatat, că în satele chineze femeile și fetele au dispărut fără urme. La întrebarea ce s'au făcut femeile și fetele, Chinezii răspundeau de obicei, că s'au refugiat în orașe. Nemirovici Dantșenko a aflat însă mai în urmă, că a fost înșelat, deoarece ele au fost zidite de soții și părinții lor. Nemirovici Dantșenko povesteste: Când într'o dimineață m'am trezit într'o casă chineză pe jumătate înghețat de frig, auzli bătând în părete. Ce înseamnă aceasta? Ascultai șițauzii glasuri de femei. Chemând gazda și întrebând-o asupra acestui sgomot, aflai cu multă greutate, că el a zidit pe soția și pe fetele sale. Am cerut îndată ca nenorocitele să fie liberate. Când Chinezul s'a conformat cererei noastre, am văzut, că la o distanță de trei urme dela păretele principal s'a ridicat un alt părete și că în spațiul îngust dintre acei păreți se aflau patru ființe femeiești. Gazda a declarat, că Chinezii ascund astfel femeile la apropierea Rușilor sau a Iaponezilor.

18559,904. tkvi număr.

Arveresi hirdetmény.

A lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Timișiana lakosok által benyújtott végrehajtatonak ifj. Sofei Miklos (Nicolae) zsabári lakos végrehajtást szenvedő elleni 275 k. tőke, ennek

az 1903. évi június hó 9-ik napjától számított 6% kamatai, 7 kor. 55 fl. óvási, ½% váltó díj, 57 kor. 70 fl. per és végrehajtási már megállapított és ezennel 16 kor. 50 fill.-ben megállapított árverés kerési, valamint a még felmerülő költségek behajtása végett, továbbá a zsabári 110, 116 és 169 számú tkvben felvett ingatlanokból Sofei Miklóst illető része terhelőleg Schvartz S. temesvári czég 164 kor. tőke s járulékai, csak a zsabári 169 számú tkvben felvett ingatlanból végrehajtást szenvedett illető részre Grozavescu György 156 kor. tőke s járulékai, végre csak a zsabári 286 számú tkvi ingatlanból végrehajtást szenvedett illető részt terhelőleg a Lugosana takarékos és hitelintézet 12 kor. 60 fill. és 8 kor. 92 fill. és járulékaiból álló követeléseknek is végrehajtási uton való behajtása végett ifj. Sofei Miklós (Nicolae) végrehajtást szenvedőnek a lugosi kir. törvényszék mint tkvi hatósága területéhez tartozó Zsabár községi 110 számú tkvben A. I. 1—2 sor szám alatt felvett ingatlanát 253 kor., a zsabári 116 számú tkvben A. I. 1—3 sor szám alatt felvett ingatlanát 253 kor., a zsabári 169 számú tkvben A. I. 3—7 alatti ingatlanból ifj. Sofei Miklóst illető % hányadot, ezen legutobbinál az 1881 évi IX. cz. 156 §. a / pontja alapján egyuttal Sofei Maria birtokostárs tulajdonjuttalékát is 292 kor. kikiáltási árban és pedig a zsabári 116 számú tkvi ingatlant terhelőleg Bott szül. Banku Domnika javára C 2 alatt bekelezett életfogytiglani eltartási kikötmény fentartásával egészben és külön az egyidejűleg kibocsájtott árverési feltételekben is részletezett összesen 1988 kor. kikiáltási árban az

1905 évi feb. hó 28-án d. e. 10 órakor

Zsabár községhezánál megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek szükség esetén a kikiáltási áron alól is elfogja adatni.

Árverelni kívánók tartoznak bánatpénzül az ingatlanok kikiáltási árának 20%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az annak előzetes bírói letétbe helyezését tanúsító szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételár egyharmad részét az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 30 nap alatt, a második ½-részt ugyanazon naptól számított 60 nap alatt, a harmadik ½ részét ugyancsak az árverés jogerőre emelkedése napjától számított 90 nap alatt és az árverés napjától járó 5% kamataival szabályszerű letéti kérvény mellett a lugosi kir. állampénztár mint bírói letéti pénztárba befizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

A megállapított árverési feltételeket a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságánál, ugyszintén Zsabár község előljáróságánál vagy a bírói kiküldöttnél megtekinthetők.

Lugoson, 1904. évi dec. hó 2-án.

Bagyik, kir. tszéki bíró.

Cursul pietei Lugoji.

Marfa	grâu	coroane	bani
Grâu prima calitate	90	18	40
de mijloc	85	18	—
Săcară prima calitate	80	14	20
de mijloc	75	13	60
Orz prima calitate	80	13	80
de mijloc	75	13	—
Ovăs prima calitate	45	12	80
de mijloc	40	12	20
Cucuruz prima calitate	85	16	60
de mijloc	85	16	40
nou	10	—	—
Făină 0.	75	30	40
prima	72	29	60
albă	70	28	80
brună	68	28	20
Orez	1	34	—
Gris	80	—	—
Arpăcaș	70	38	—
Mazăre	90	44	—
Linte	85	48	—
Fasole	80	30	—
Mălăiu mărunț	70	34	—
Cartofi	10	—	—
Fân prima calitate	—	9	—
de mijloc	—	8	—
Paie	—	2	—
Stejar	—	5	—
Cărbuni de peatră	—	5	50
de Petroșeni	—	4	—
Oloiu de rapită	—	96	—
Lumini de stearină	—	1	44
topite	—	—	50
Săpun	—	80	—
Carne de vită I. calitate	—	1	12
II.	—	—	04
Unsoare de porc	—	1	52
Sămânță de chimin	—	—	12
Sare, bucăți	—	22	—
Zăhar	—	87	—
Vin	—	80	—
Spirt I.	—	15	—
II.	—	—	14

„Timisiana“

institut de credit și economii societate pe acții în Timișoara.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „TIMIȘIANA“, soc. pe acții în Timișoara, se convoacă și sunt rugați a participa la a

XX-a adunare generală ordinară

care se va ține în **2 Martie** a. c. st. n. la ora 9 a. m. în sala direcțiunii.

OBIECTELE ADUNĂRII :

1. Raportul direcțiunii despre gestiunea anului 1904.
2. Raportul comitetului de reviziune.
3. Concluz asupra rapoartelor de sub 1 și 2.
4. Concluz asupra bilanțului despre gestiunea anului 1904.
5. Concluz asupra împărțirii venitului curat.
6. Darea absolutului direcțiunii și comitetului de reviziune pe anul 1904.
7. Aprobarea definitivă a regulamentului de serviciu pus în praxă în mod provizor.
8. A decide înființarea unei filiale.
9. Fixarea marcei de prezență (§ 31).
10. A decide vânzarea și sub prețul de cumpărare a casei noastre din Timișoara-Cetate.
11. A votă contribuirea de cor. 10000 pentru înființarea episcopiei gr.-or. română din Timișoara.
12. Alegerea presidentului institutului.
13. Eventuale propuneri ivinde în sensul §-lui 22 lit. h) din statutele institutului.

Timișoara, 30 Ianuarie 1905.

Nr. 31 (1—1)

Direcțiunea.

Activa

	Cor.	b.
Casa în numerar	64484	32
Cambii de bancă	1401542 58	
Cambii ipototecate	695413 —	2096955 58
Imprumuturi ipotecare	718289	47
Imprumuturi de Cont-Curent	35119	24
Imprumuturi pe efecte	4690	—
Efecte proprii	50772	49
Realități	37002	19
Casa institutului	42414	81
Mobilier	2857 76	
Amortizare de 10%	285 78	2571 98
Cheque postal	1535	43
Giro și conturi-curente	9213	93
Inter. anticip. la reescompt și hip. ced.	7019	46
Interese restante	3057	63
Diverse conturi debitoare	2045	68
	3105172	21

CONTUL BILANȚULUI

	Cor.	b.
Capital de acții	560000	—
Fond de rezervă general	90000 —	
Fond pentru diferență de ours	2800 —	
Fond de penziune	20343 31	113143 31
Depuneri spre fructificare		1424046 59
Cambii reescomptate		587967 —
Hipotecate cedate		302451 —
Interese transitoare		36800 90
Dividende neridicate		340 —
Contribuțiune după inter. cap. sem. II.		3009 44
Diverse conturi creditoare		4029 69
Profit curat		73384 28
	3105172	21

Passiva

Spese

	Cor.	b.
Interese la dep. spre fructific.	59815 19	
„ de reescompt	29539 23	
„ după ipoteci cedate	9829 14	99183 56
Contrib. după int. la dep. s. f.	5981 53	
Contrib. erarială și comunală	6330 54	12312 07
Salare	19690	62
Chirie și spese de cancelarie	6210	60
10% amortizare din mobilier	285	78
Pretenziuni descrise	3595	46
Profit curat	73384	28
	214662	37

CONTUL PROFITULUI ȘI PERDERILOR

	Cor.	b.
Interese la cambii de bancă	108994 95	
„ la cambii ipotocate	45724 44	
„ după imprum. ipot.	45646 97	
„ după imprum. pe ef.	344 85	
„ după imp. de Cont-C.	2174 67	202885 88
Provizioane		6434 92
Venitul realităților	1789 12	
„ casei institutului	2028 45	
„ efectelor	1524 —	5341 57
	214662	37

Venite

Timișoara, 31 Decembrie 1904.

Cărăbașiu m. p.
director executiv.

Miculescu m. p.
contabil.

DIRECȚIUNEA :

- Theodorovits m. p. președinte. Ionașiu m. p. v. președinte. Dr. Cosma m. p. A. Creciunescu m. p. Gherdan m. p. Tempea m. p. Pinciu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat contul prezent al bilanțului, precum și cel al venitelor și sarcinilor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare purtate în bună regulă, le-am aflat cu acestea în consonanță și exacte.

COMITETUL DE REVIZIUNE :

- Dr. Traian Sincay m. p. Dimitrie Buibaș m. p. George Breban m. p. Vinčențiu Petrovicu m. p.

Dispozițiuni statutare :

Vot deciziv în adun. gen. au numai acei acționari, cari înainte de deschiderea ședinței depun la casa institutului acțiunile lor transcrise cu cel puțin 6 luni mai înainte pe numele lor (§ 12).

Plenipotențiatul altui acționar trebuie să fie însuși acționar al institutului. Pe minoreni îi reprezintă tutorii; pe femei, bărbații lor; pe societăți, corporațiuni și institute le reprezintă plenipotențiații lor, cari pot fi și neacționari (§ 13).

Spre a înlesni participarea la adun. gen. și dlor acționari din departare, am rugat pe on. direcțiunii dela „Albina“ (Sibiu), „Bihoreana“ (Oradea-mare), „Victoria“ (Arad), „Oravițana“ (Oravița), „Lugojana“ (Lugoj) și „Lucașfarul“ (Vârșet) se ia în primire acții de ale institutului nostru până la 28 Febr. a. c. ora 12 din zi.

„Délmagyarországi bank” részvénytársaság Lugos.

Convocare

Institutul Délmagyarországi Bank invită la a

III. Adunare generală ordinară

care se va ține în Lugoj la 19 Februarie 1905 la 10 oare înainte de ameză în localul institutului (Lugojul-român, palatul Bésán).

OBIECTELE :

1. Alegerea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghere despre gestiunea anului 1904.
3. Stabilirea bilanțului și darea absolutului.
4. Deliberarea asupra împărțirii profitului curat.
5. Pertractare asupra propunerilor ce se vor face pe baza § 12 din statute.
6. Alegerea a 11 membri în direcțiune pe 3 ani, 2 membri în comitetul de supraveghere pe 2 ani și 2 membri în comitetul de supraveghere pe 3 ani.

§ 12. Acționarii, cari voiesc să facă o propunere de sine stătătoare, sunt siliți pe lângă depunerea acțiilor scrise pe numele lui, a da această propunere în scris direcțiunii cu 8 zile înainte de adunarea generală. Propunerea aceasta direcțiunea cu părerea comitetului de supraveghere are să o înainteze adunării generale.

§ 14. La adunarea generală pot participa toți acei acționari cari cu 3 zile înainte de adunarea gener. au depus la casa institutului acțiunile provăzute cu cupoanele nescadente și sunt transcrise cel puțin cu 30 zile înainte.

Debit

	Cor.	b.
Cambii ipotecare și de bancă	1815733	25
Credite ipotecare	562864	33
Casa în număr	45874	86
Casa de păstrare poștală reg. ung.	1954	94
Mobilier	7608 39	
10% descriere	760 84	6847 55
Credite pe efecte	3900	—
Credite pe amortisare	276467	53
Giro-Conto la Banca Aust.-Ung.	4743	68
Spese de protest	168	44
Interese restante	2258	84
Interese transitoare	15874	22
Efecte proprii	23652	24
Diverse conturi debitoare	59365	11
Efecte	1519	95
	2820924	94

Contul Bilanțului pro 1904.

	Cor.	b.
Capital social : 2500 buc. à 200 Cor.	500000	—
Depuneri	515491	34
Creditori : sumele reținute la imprumut. hip.	70367	55
Reescompt	1023762	13
Dare după interese la depuneri	976	28
Interese transitoare	35155	79
Fond de rezervă	15000	—
Credite pe amortizare cedate	204080	95
Credite ipotecare cedate	414165	66
Dividendă neridicată	140	—
Profit net	41785	29
	2820924	94

Credit

Debit

	Cor.	b.
Contribuție	11700	62
Donațiuni	210	80
Spese de cancelarie	6108	84
Salare	9660	—
Chirie	1600	—
10% descriere de mobilier	760	84
Chiria funcționarilor	3300	—
Interese de reescompt	37861	16
Interese după depuneri	22621	50
Dare după interese de depuneri	2262	17
Interese după imprumuturi pe amortizare cedate	9441	92
„ „ hipotecare	18977	73
Profit net	41785	29
	166285	87

Contul profit și pierderi.

	Cor.	b.
Interese diferite	155188	81
Taxe de transcriere, profit la efecte și hârtii de valoare, proviziuni	10038	80
Profit transpus din anul 1903	1058	26
	166285	87

Lugoj, la 31 Decembrie 1904.

Schieszler Zsigmond m. p.
director exec.

Corneliu Prostean m. p.
cassar.

Herváth Kálmán m. p.
prim comptabil.

DIRECȚIUNEA :

- Dr. Szölösy István m. p. Epstein Sándor m. p. Huszár Károly m. p. Nicolits Daniel m. p. Nicolae Prostean m. p. director substitut. J. Neuerer m. p. Dr. Scheer Emil m. p. Eutimie Barbulescu m. p. Dr. Pachomiu Avramescu m. p. Reitter Rudolf m. p. Gidofalvy Béla m. p.

COMITETUL DE SUPRAVEGHERE :

- korongi Koronghy Gyula m. p. Vasile Petrovici m. p. Waldmann Mór m. p. președinte. vice-președinte. Nr. 32 (1—1)

Tipografia Carol Traunfellner, — Lugoj.